

Sygn. akt I C 654/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2022 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Anna Gajewska

Protokolant: sekretarz sądowy Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 stycznia 2022 r. w P.

sprawy z powództwa Z. G.

przeciwko J. W. (1)

o zapłatę

o r z e k a

I. Zasądza od pozwanego J. W. (1) na rzecz powoda Z. G. kwotę 42 000,00 zł (czterdzieści dwa tysiące złotych 0/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8.10.2019r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Zasądza od pozwanego J. W. (1) na rzecz powoda Z. G. kwotę 5 717,00 zł (pięć tysięcy siedemset siedemnaście złotych 0/100), tytułem zwrotu kosztów postępowania wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

IV. Nakazuje pobrać od pozwanego J. W. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 1 515,39 zł (jeden tysiąc pięćset piętnaście złotych 39/100) tytułem niepokrytych wydatków na opinie biegłych.

Sygn. akt I C 654/19

UZASADNIENIE

Z. G. w dniu 20 sierpnia 2019 roku wytoczył powództwo przeciwko J. W. (1) o zapłatę kwoty 42 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 7 kwietnia 2017 roku strony zawarły umowę dotyczącą wykonania tarasu w budynku przy ulicy (...) w P.. Pozwany zobowiązał się do wykonania określonych prac, natomiast powód do zapłaty wynagrodzenia w kwocie 42 000 zł. Po zakończeniu prac okazało się, że umowa nie została należycie wykonana. Taras posiada wady. Na wszystkich kamiennych płytach widoczne są smugi/plamy. Powód zawiadomił o tym pozwanego, który przyznał, że taras posiada wady. W piśmie z dnia 22 sierpnia 2018 roku pozwany uznał roszczenie powoda i zobowiązał się usunąć usterki w terminie do 22 listopada 2018 roku. Niestety do dnia dzisiejszego tego nie uczynił. Z uwagi na charakter wad, konieczne jest wykonanie prac od nowa, co wiąże się z koniecznością

poniesienia przez powoda takich samych kosztów, a nawet większych, bowiem konieczne jest zdemontowanie płyt i ponowne ich położenie, stąd dochodzona pozwem kwota.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30 września 2019 roku, Sąd Rejonowy w Pieszku nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania. (k. 28)

Pozwany J. W. (1) wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Przyznał, że wykonał powodowi taras i że został wezwany przez powoda do usunięcia wad. Podkreślił, że początkowo uznał roszczenie i zobowiązał się usunąć wady, bowiem sądził, że za nie odpowiada. Jednak z informacji, jakie uzyskał od producenta kleju i od specjalistów kamienia, wynika, iż kamień, z którego został wykonany przedmiotowy taras, ma takie właściwości i zawsze zachowuje się w ten sposób, że wychodzą na nim plamy. Nie jest to winą wykonawcy. Pozwany wykonał dzieło i izolacje prawidłowo. Pozwany pierwszy raz spotkał się takim zjawiskiem. Używał tego kamienia wielokrotnie do nagrobków i nigdy nie pojawił się taki problem. Właściwości kamienia można było zaobserwować dopiero na tarasie powoda.

Sąd ustalił, co następuje:

J. W. (1) od 1991 roku prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...)P. (...) z siedzibą w P., w zakresie cięcia, formowania i wykańczania kamienia.

(bezsporne, dowód: wydruk z CEIDG k. 10)

W dniu 7 kwietnia 2017 roku pomiędzy Z. G., a J. W. (1) zawarta została umowa o dzieło. Z. G. zlecił, a J. W. (1) zobowiązał się do wykonania w terminie do 7 czerwca 2017 roku tarasu i schodów kamiennych z granitu kuru grey w budynku przy ulicy (...) w P.. Strony umówiły się na wynagrodzenie w kwocie 42 000 zł.

W ramach zawartej umowy, Z. G. zakupił też od J. W. (1) wszelkie materiały potrzebne do wykonania dzieła.

J. W. (1) wykonał umówione prace i wystawił dwie faktury VAT na łączną kwotę 43 200 zł. Z. G. zapłacił cenę w całości.

(bezsporne, dowód: umowa o dzieło k. 11, faktury VAT k. 65-66)

W kilka dni po zakończeniu prac przez J. W. (1), na kamieniu zastosowanym przy wykonaniu ww. tarasu i schodów pojawiły się plamy/przebarwienia.

Ponieważ pomimo upływu czasu plamy nie zniknęły, pismem z dnia 8 sierpnia 2018 roku Z. G. wezwał J. W. (1) do usunięcia ww. wady dzieła w terminie do 23 sierpnia 2018 roku. J. W. (1) w piśmie z 22 sierpnia 2018 roku poinformował, że uznaje roszczenie o usunięcie wady za zasadne. Wskazał, że prawdopodobnie wadliwy był użyty klej, dlatego prowadzone są negocjacje z producentem kleju odnośnie jego odpowiedzialności za wadę.

Podjęta przez J. W. (1) próba usunięcia wady, polegająca na zagruntowaniu kamienia, nie przyniosła rezultatu.

(bezsporne, dowód: dokumentacja fotograficzna k. 17-20; zeznania powoda k. 67-67v; pismo z 08.08.2018r. k. 12; pismo z 22.08.2018r. k. 14)

Plamy/przebarwienia widoczne na ww. kamieniu powstały z powodu użycia niewłaściwej zaprawy klejącej i z powodu zbyt szybkiego zaspoinowania płyt przy użyciu niewłaściwej fugi w postaci silikonu. Zastosowana zaprawa klejowa nie była specjalistycznym klejem dedykowanym granitom, który jest nie tylko szybkowiązący/szybkoschnący ale i ma w swym składzie dodatki pozwalające na znaczną redukcję wody. Woda bowiem zapewnia tylko odpowiednie właściwości aplikacyjne (pozwala uzyskać zaprawę o odpowiedniej konsystencji), natomiast jest zbędna dla reakcji wiązania i twardnienia. Woda zbędna do procesu hydratacji potrzebuje pewną ilość czasu do odparowania. Następuje to przez miejsca zostawione na fugę. Dlatego nie można zbyt szybko wykonać zaspoinowania, bo zwiększa to

niebezpieczeństwo powstania przebarwień. Zaprawy do spoinowania także muszą być szybkowiązące. Zgodnie ze sztuką kamieniarską, do spoinowania płyt posadzkowych nie używa się silikonu.

Nie da rady usunąć powstałych plam. Substancje z kamienia i nieodparowanej zaprawy klejowej weszły w reakcje i spowodowały nieodwracalne przebarwienia.

Hydroizolacja, wykonana na tarasie przez Z. G., nie miała wpływu na powstanie przebarwień. Taras umiejscowiony jest nad gruntem, więc położone na tarasie płyty granitowe nie chłonęły wody z gruntu.

(dowód: opinia podstawowa i uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu kamieniarstwa budowlanego J. W. (2) k. 92-94 i 114-116)

Sąd zważył, co następuje:

W sprawie bezspornie ustalono, że strony zawarły umowę o dzieło uregulowaną w art. 627 i nast. k.c.

Zgodnie z art. 627 k.c., przez umowę o dzieło przyjmujące zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Odpowiedzialność przyjmującego zamówienie jest wyłączona, jeżeli wada dzieła powstała z przyczyny tkwiącej w materiale dostarczonym przez zamawiającego.

Stronami umowy o dzieło są wytwórca dzieła będący profesjonalistą i nieposiadający fachowego przygotowania zamawiający.

Do odpowiedzialności za wady dzieła stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży (art. 638 § 1 k.c.).

W myśl art. 556 k.c., sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia).

Z treści przepisów art. 560 i 561 k.c. wynika, że jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący ma prawo do złożenia oświadczenia: 1) o obniżeniu ceny (zgodnie z art. 560 § 3 k.c. – w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje do wartości rzeczy bez wady) oraz 2) o odstąpieniu od umowy, ale uprawnienia tego nie można zrealizować, jeśli wada jest nieistotna (art. 560 § 4 k.c.), może także 3) żądać wymiany rzeczy na wolną od wad albo 4) usunięcia wady. Tak więc kupujący wybiera w aktualnym stanie prawnym, które z tych uprawnień zrealizuje.

Jeśli jednak będzie to obniżenie ceny lub odstąpienie od umowy, to sprzedawca będzie mógł uniemożliwić wystąpienie objętych nimi skutków – może on niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymienić rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunąć, co skutkuje niemożliwością realizacji przez kupującego prawa obniżenia ceny i odstąpienia od umowy. Przy czym ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.

Powód zgłosił w niniejszej sprawie roszczenie o zwrot zapłaconej w ramach umowy o dzieło zapłaty w związku z odstąpieniem od umowy, przy czym w ocenie Sądu, wobec braku innych dowodów, odstąpienie od umowy nastąpiło dopiero z chwilą doręczenia pozwanemu odpisu pozwu w przedmiotowej sprawie (07.10.2019r.).

W rozpoznawanej sprawie nie zachodziły wątpliwości co do tego, że w dziele ujawniła się wada istotna polegająca na tym, że granitowe płyty pokryły nieusuwalne plamy/przebarwienia oraz, że powód wyznaczył pozwanemu termin do jej usunięcia, co - mimo podjętej przez pozwanego próby – nie powiodło się.

Bezspornie ustalono również, że materiał do wykonania dzieła dostarczony został przez wykonawcę – pozwanego. Podnoszona przez pozwanego okoliczność, że wyboru materiału dokonał powód, jest - biorąc pod uwagę fakt, że pozwany jest profesjonalistą - bez znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Pozwany zeznał, że nigdy wcześniej nie wykonywał tarasu przy użyciu przedmiotowego kamienia oraz, że do jego montażu użył sprawdzonego

białego kleju, którego używa do robienia pomników, a nigdy w budowlance. Zeznał również, że uprzedzał powoda, że przedmiotowy kamień jest bardzo twardy, gęsty, nie przepuszczający wody. Zdaniem Sądu, pozwany jako profesjonalista, który zna właściwości przedmiotowego kamienia i nigdy wcześniej nie wykonywał prac budowlanych przy jego użyciu, miał prawo odmówić wykonania dzieła z tego materiału, czego jednak nie uczynił. Powód natomiast zeznał, że przedmiotowy kamień został mu polecony przez pracowników pozwanego, w związku z czym zdał się na opinię profesjonalisty.

Skoro będący profesjonalistą pozwany zgodził się wykonać taras z materiału wybranego przez zamawiającego i sam go dostarczył, w sprawie zaszła konieczność ustalenia przyczyn powstania wad dzieła.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał, że montaż płyt granitowych na tarasie i schodach powoda nie został przeprowadzony prawidłowo.

Powołany w sprawie biegły sądowy z zakresu kamieniarstwa budowlanego, J. W. (2), stwierdził jednoznacznie, że plamy/przebarwienia na przedmiotowym kamieniu powstały z powodu użycia niewłaściwej zaprawy klejącej i z powodu zbyt szybkiego zaspoinowania płyt przy użyciu niewłaściwej fugi w postaci silikonu. Zastosowana zaprawa klejowa nie była specjalistycznym klejem dedykowanym granitom, który jest nie tylko szybkowiązący/szybkoschnący ale i ma w swym składzie dodatki pozwalające na znaczną redukcję wody. Woda bowiem zapewnia tylko odpowiednie właściwości aplikacyjne (pozwala uzyskać zaprawę o odpowiedniej konsystencji), natomiast jest zbędna dla reakcji wiązania i twardnienia. Woda zbędna do procesu hydratacji potrzebuje pewną ilość czasu do odparowania. Następuje to przez miejsca zostawione na fugę. Dlatego nie można zbyt szybko wykonać spoinowania, bo zwiększa to niebezpieczeństwo powstania przebarwień. Zaprawy do spoinowania także muszą być szybkowiązące. Zgodnie ze sztuką kamieniarską, do spoinowania płyt posadzkowych nie używa się silikonu. Powstałe przebarwienia są nieodwracalne, nie da rady ich usunąć. Nadto biegły stwierdził, że hydroizolacja, wykonana przez powoda przed położeniem kamienia, nie miała wpływu na powstanie przebarwień, albowiem taras umiejscowiony jest nad gruntem, więc położone na tarasie płyty granitowe nie chłonęły wody z gruntu.

W opinii uzupełniającej biegły podtrzymał swoje stanowisko i rzeczowo odniósł się do wszystkich zarzutów strony pozwanej.

Powołany na wniosek strony pozwanej kolejny biegły sądowy z zakresu kamieniarstwa, K. B., w sporządzonej na piśmie opinii stwierdził natomiast, że przyczyną powstania przedmiotowych przebarwień jest wadliwie przeprowadzona obróbka szlifowania kamienia. Zdaniem biegłego, użyte do tej obróbki złe środki chemiczne w kontakcie z czynnikami atmosferycznymi spowodowały powstanie przebarwień. Jednocześnie biegły stwierdził, że podmurówka i użytkowanie tarasu nie miały żadnego wpływu na powstanie przebarwień.

Opinia biegłego sądowego K. B. nie była kwestionowana przez strony.

Sąd w pełni podzielił opinie ww. biegłych, bowiem spełniały one stawiane im wymogi, odzwierciedlały staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadały w sposób wyczerpujący, stanowczy i zrozumiały na postawione pytania, a przytoczona na ich uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. W ocenie Sądu, przedmiotowe opinie sporządzone zostały zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną. Są rzetelne i logiczne.

Mając powyższe na uwadze, uznając, że pozwany ponosi odpowiedzialność za wady dzieła, na podstawie powołanych wyżej przepisów Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 08.10.2019r., tj. od dnia następnego po dniu odstąpienia od umowy, do dnia zapłaty i oddalił powództwo w pozostałej części, to jest w części dotyczącej zasądzenia odsetek od dnia wniesienia pozwu.

O kosztach procesu, mając na uwadze fakt, iż powód przegrał sprawę jedynie w nieznaczej części, Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepis § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 2 100 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, kwota 3 600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

Wydatki na opinie powołanych w sprawie biegłych sądowych wyniosły łącznie 3 015,39 złotych i do kwoty 1 500 złotych pokryte zostały z wpłaconej przez pozwanego zaliczki, zaś w pozostałej części (1 515,39 zł) zostały tymczasowo pokryte ze środków budżetowych Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu. Dlatego na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2020r., poz. 755), Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 1 515,39 złotych tytułem zwrotu części wydatków na opinie biegłych, które tymczasowo wyłożone zostały przez Skarb Państwa.